

1. Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,
že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,
že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.
 2. Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdama hlavu skládám.
 3. V horských tůních smejuvám ulic prach, zkouším ptačí písně hrát,
i když nemají slova žádná, pokouším se tisíckrát,
i když nemají slova žádná, každá z nich svůj smysl skrývá.
 4. Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
je jich stále víc - stránek bílých, i když se to divný zdá,
je jich stále víc - stránek bílých, které ještě popsat zbývá
.
- *: Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,
že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.